Написав Леонід Волинський
Неділя, 18 вересня 2022, 15:47

А ЧАС ОСТАННІЙ !

Осіннім полем стелиться туман
Повітря хоч холодне , про те чисте
Курли – курли з під хмарок урочисто
Клин журавлів свій клич кидає нам

Махаю їм , привіт несіть у вирій !
Попутній вітер хай вам під крило...
А нам Господь , молюсь до Неба щиро
Нам на Землі - земним даруй добро

Даруй нам дні відради і спокою
Щоб в дні земні тай нам не горювать
А ті вітри , що дихають злобою
Хай боком йдуть , щоб нам їх і не знать

Іще, нам мудрість дай , оту , що у пташини
Вона ж бо знає час , і знає Твій устав
І в нічку темну , й світлу дня годину
Лиш чинить те , що в волю Ти їй вклав

Курли – курли , в перекличі горливім
Свобода , братство , поміч , доброта
Дивлюсь їм вслід , які вони щасливі
Між ними мир й сімейна простота

А нам земним вже не Земного треба
На Місяці були , до Марса доп'ялись
Якби змогли , то вже б ділили й небо
Й крутили на свій лад Земную вісь

За людства час Земля ой навертілась !
Був час стріли , меча , до атома дійшло
Чим вимірять ту біль ту кров що лилась ...
Колись й Спасителю , на праведне чоло

Підступний Каїн , вбив підступно брата
І з того часу мир з Землі пішов
Понесло людство непомірну втрату
Весь світ на шлях жорстокості зійшов

Копніть історію , загляньте у століття
Пройдіть шляхом людських поневірянь
У кожному столітті - лихоліття
Та двадцять перше переходить грань …

Господь не дав людині вільні крила
Та інше дав – дав мудрості чоло
О якби мудрості ту всі цінили силу
Чи ж горя в світі стільки б теж було ?

Напевно б менше було б вдів і сиріт
Не бив би дзвін по павшим юнакам
Приземлення було б щасливим , й виліт
Наскільки б то простіш жилося нам

Нажаль сьогодні мудрістю нехтують
Царі , раби , й більш ті хто у стерна
Закриті очі , слухом чуть не чують
Є Божа мудрість ! - чи ж не вам вона ?

Христова мудрість чиста і правдива
Сумління в ній , в ній мир і доброта
Смиренна , вірна в ділі не зрадлива
Жертовна , щира , істинна , проста

Вона і ворогів зведе до миру
І відведе від вибухів в полях
З кута глухого виведе і щиро
Як добродій укаже вірний шлях

Господня мудрість – страх Господній
Душі і тіла - вірний оберіг
Рятує душу від гріха – безодні
Й гріху не дасть ступити на поріг

Проте не всі , це знають , розуміють
А котиться до обрію життя
Напевне лиш за обрієм прозріють
Та з відти вже немає вороття

Ось сіло сонце променем на ганок
Хвилина , дві і промінець погас
Був вечір , день був , був осінній ранок
Хтось все це мав , та враз спинився час

Як пломінець що свічечку з'їдає
Так швидко пробіга і в нас життя
Блаженний той , хто мудрість Божу має
З Землі він йде - в безсмертя , у буття

А все оте , земного дня , надбання

Що їсть червак , спустошує іржа
Воно - туман осінній при світанні
Блиснуло сонце - і його нема

Комусь до вічності роки , комусь хвилина ?
Комусь вже не доступна земна мить
Життя коротке як тепло в жарині
Дай Боже мудрості нам днями дорожить !